

கமலப் பாதம் பணிவோம்

சிந்துலிங்க இல்லத்தில்

'புன்னைவனம் பிள்ளைதன் இல்லறத்தில்
ஆவுடைத்தாய் அகப்பையில் அரும்பிய மலர்
முத்தம்மாள் என அன்னை பெயரிட்டார் தந்தை
கமலம் என அழைத்தாள் தாய்.

அகவைகளை தன் ஆற்றலார் தமதாக்கிய தாரகை
ஆத்மாத்தம் இனியவாக்கு உன ஈரம்

இவையெல்லாம் இயல்பாக அமைந்த குணம்.

மரபணுவில் இசை இழையோடிய தாலே

சாதகம் செய்தாள் இசையை தமக்கையோடு

பருவமுற்று பின் பாளையங்கோட்டையிலே

ஊர் மெச்சும் கு.ஆ.பி. குடும்பத்தில் மருமகனானாள்

ஆறுமுகம் என்பாரின் அன்புக்கரம் பற்றினாள்

குற்றா(ஆ)லம் போல் குடும்பமது கிளைத்தது

ஆஸ்தியாய் ஒரு மகன் ஆசைப் புதல்வியர்மூவர்

தலைமுறை தழைத்தது!

காராயணன் நாமம் சொல்லி பதிகம் பல

பாராயணம் செய்தாள்!

ஆரூடம் ஜாதகம் ஜோதிடம் என காலத்தைக்

கடந்தாள்!

இன்று...

தசாவதாரி தாளினை தஞ்சம்ம புகுந்தாள்!

காலக்கட்டளையை ஏற்றாள்..

கமலச் செங்கண் அருகே நிசப்த நித்திரை

கொண்டாள்..

கமலப் பாதம் பணிவோம்!

காக்கும் அனைவரையும் அவள் ஆசீர்வாதம்

கமலம் அவளே காப்பு!

பழிக்கத் தெரியாது உனக்கு
பகைக்கத் தெரியாது-பிறரை
நிந்திக்கத் தெரியாது
ஒன்று தெரியும் உனக்கு
நிபந்தனையின்றி அன்புப் பாராட்ட

தாய்க்குத் தலைமகனாய்
தங்க மகனை நீ பெற்றாய் -அவன்
மாணிக்கமேயென்றாலும்
வள்ளி-உலகம்மை ஈன்றெடுக்க
உன் பேரன் "ஸ்ரீரெங்கநாதன்"தான்
உனக்கு வைரமாய் நிற்கின்றான்

கற்றோர் பலபேர் சபைதனிலே
பலமுறை உன் பேர் விளங்கக்
கண்டிருக்கின்றேன்
வானசாஸ்திர சோதிட அறிவியலுக்கே
வாத்தியாய் விளங்கவும் பார்த்திருக்கின்றேன்

பொறுமையில் பூமாதேவி நீ
இரக்கத்திற்கு அன்னை தெரஸா
கருணைக்கு பெருங்கடல்
எதுவும் கடந்துபோம்
என்பதற்கு ஆதாரமாய் நிற்கின்றாய்

நம்பிக்கை நட்சத்திரம் நீ
ஊக்கத்தின் இருப்பிடம் நீ

இல்லாதவைகளில்
இருக்கின்றதை எடுப்பவள் நீ

பத்திரையெட்டு வயதில்
உன்னை வாழ்த்த வயதில்லை
என்றாலும் உனக்காக வேண்டினேன்
அது உன்விருப்பப்படி “பாய்படுக்கையில்லாது”
என்பது தான்- அதை நிறைவேற்றினார்
ஞான் சமூகம் உனக்கு முன்பாக
செல்லும்ஞா என்ற ஞமறைபொருள் ஞநாயகர்ஞா
தர்மத்திற்கு தலைவி நீ
கற்பின் உறைவிடம் நீ
காணக்கிடையா பொக்கிஷம் நீ
மறு ஜன்மம் என்று ஒன்று
உண்டென்றால் நீயே எந்தாய்
ஐயமேதும் இல்லை தாயே

அறிவால் எடைபோடும் உலகை
அன்பால் மட்டுமே அளந்தாய்
உறவுகளை பாசத்தால் பேணி
உள்ளத்தில் வான்போல உயர்ந்தாய்

பொறுமையாய் பொறுப்புகளைச் சுமந்து
புகலிடமாய் எல்லோர்க்கும் இருந்தாய்
உரிமையால் சேவைசெய்யும் வாய்ப்பை
உவந்தளித்து வேடிக்கை பார்த்தாய்

இயலாது தவித்திருந்த எம்மை
இன்முகமாய் மன்னித்தே மறைந்தாய்ஸ

துறவியைப் போலவே வாழ்ந்தாய்
தோற்காத அறமாக நிமிர்ந்தாய்
வெறுமையாய் போயிருக்கும் வாழ்க்கை
விளக்காய் நீ இருந்ததனால் பிழைத்தோம்

வழங்குவதும் வாழ்த்துவதும் தவிர
வகையொன்றும் நீ அறிந்த தில்லை
துலங்குவதும் சோர்வின்றிப் புழங்குவதும்
கணந்தோறும் இறைநாமம் சொல்லி
விளங்குவதும் உலகநன்மை வேண்டுவதும்
புல்லரித்துப் பாடுவதும் பரவுவதும்
வருங்காலம் உரைக்கின்ற வாக்கதினால்
வளர்யாகம் செய்வதுமே பணியாகி
நிகழ்காலச் சரித்திரமாய் நிற்கின்றாய்
நிழல் அருமை துய்த்தவர்கள் வணங்குகிறோம்.